

[Lehwald.]

sammenarbejde de to Forslag til eet, saa at der kunde raades Bod paa den Urimelighed, at Ejendommene paa Landet kan beskattes til Bristepunktet.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale en velvillig Behandling af dette Lovforslag.

Rasmussen (Hvorbæk): Naar man har i frisk Erindring, at Landbrugets beretigede Krav om en dybtgaaende Rentesænkning nu i godt et og et halvt Aar stadig har maattet undvære Partiet Venstres Støtte, og der nu er Sikkerhed for, at der for mange Landbrugeres Vedkommende vil indtræde en klækkelig Renteforhøjelse som Følge af, at Fastlæggelsen af Renten i Banker og Sparekasser falder bort, kan jeg godt forstaa, at de ærede 6 Forslagsstillere føler Trang til paa Venstres Vegne at fremsætte et Forslag, der kunde bevidne Partiets Interesse for Landbruget, og det sker jo ogsaa ved, at man vifter med et stort Tilbud til Landkommunerne, saavel Amts- som Sognekommunerne. Over for dette Tilbud skal der ingen Misforstaaelse være med Hensyn til vor Stilling. Vi føler ingen Trang til at ændre den amtskommunale Skattelov, som vi fik gennemført i 1933. Efter vor Mening opfylder den alle berettigede Krav til en konjunkturbestemt Grundværdibeskatning, og Partiet Venstre er for Resten ogsaa interesseret i den, for saa vidt som det var bl. a. ved deres Stemmer, den blev ophøjet til gældende Lov. Medens den nuværende Lov fastsætter, at saafremt det Forhold indtræder i en Amtskommune, at der kan paalignes direkte Indkomstskat, svares den af de Skatteydere, som betaler Indkomstskat til Staten, foreslaar Venstre nu at vælte denne Byrde over paa alle kommunale Skatteydere.

Vi saa forleden Dag, hvorledes Venstres Politik i Forfatningssagen ikke kunde staa Maal med Partiets glørværdige Fortid i demokratisk Henseende. Det samme gentager sig i den Sag, vi her behandler om Skattebyrdens Fordeling. At Skattebyrden burde falde paa Skatteevnen, var det gode gamle Venstrekrav i Skattesager i den Tid, da de hævdede Demokratiet uden Afrutning, men nu er det Standpunkt forladt af Venstre. Jeg kan belyse det ved et Eksempel fra det kommunale Liv. Da jeg som Sogneraadsmember skulde opkræve Skatter i min Landsby, skulde jeg til 93 Skatteydere, naar Talen var om kommunal Skat, men kun til 33, naar Talen var om Indkomstskat til Staten.

Forholdet var altsaa det, at de 60 kommunale Skatteydere var saa daarligt økonomisk stillet, at de var fritaget for at svare Statskat. Det er disse Folk, Venstre nu er paa Jagt efter, paa den Maade er det, Venstre fastholder Kravet om Skattebyrden lagt paa Skatteevnen; men en saadan Politik er vi selvfølgelig absolut Modstandere af.

I Lovforslagets § 2 foreslaar Venstre at stille 10 Mill. Kr. til Raadighed for Sognekommunerne. Der er sikkert mange af dem, som haardt trænger til at faa et saadant Tilskud, paa det Omraade kan jeg fuldt ud tiltræde Tanken i Lovforslaget. Men hvor skal Pengene komme fra? Forslagsstillerne foreslaar en Merindkomstskat, og det kan i vor Tid være et udmærket Skattegrundlag, naar det føres ud i Livet paa fornuftig Maade; men over for Spørgsmaalet om, hvordan Skatten skal udskrives, er Forslagsstillerne renonce, de undskylder sig med, at de savner de nødvendige Oplysninger for at kunne udarbejde et saadant Forslag. Men saa faar de Herrer Forslagsstillere give sig Tid, indtil de faar disse Oplysninger indsamlet, saa at Forslaget ikke skal foreligge som halvgjort Arbejde. Vi fra vor Side føler ingen Trang til at være med til at købe Katten i Sækken. Vi betragter det foreliggende Lovforslag som et rent Paradeforslag, saa længe det foreligger i denne ufærdige Form, men til alt Held har Regeringen fremsat et Forslag omhandlende disse Omraader, som forhaabentlig inden alt for længe kan blive ophøjet til Lov.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): De Indvendinger af ganske saglig Art, som jeg fremkom med over for Lovforslagets Indhold, har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rasmussen Flemløse) ikke skænket nogen Opmærksomhed; han har ikke indvendt noget imod, hvad jeg sagde herom, og det er vist ogsaa rigtigt, for disse Bemærkninger lader sig ikke imødegaa. Jeg kan derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, de ærede Ordførere nu har fremsat.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at Tiden ikke var inde til nu at gaa til en meget stor Forhøjelse af Ejendoms-skatteerne, saaledes som det var sket, sagde det ærede Medlem, med 14 Mill. Kr. Jeg foretrækker at udtrykke dette Forhold paa en Maade, som er lidt mere rimelig, ikke at sige, at der er sket en Ejendomsskatteforhøjelse, men at den Nedsættelse i Ejendomsskatteerne, som fandt Sted i 1933—34,